

Това, което трябва да умира и никой не може да спре смъртта. Това, което е най-силно е най-близо до смъртта. Слабото вирее, крепне и живее а като разцъфти и даде плод.

ЛАО ТСЕ

~~Всичко, което е било преди. Тога, което...~~
Всичко, което става сега е ставало и по-рано и винаги ще става. Спомни си целия двор на Адриан и целия двор на Антонин и целия двор на Филип, и на Александър, и на Крез. На всякъде всичко е било същото, само действащите лица са били други. Царя Аврелий

Белика

ггМогъща и безмерна бе властта на Рим. Дордето стигаше човешката мощ дотам се чосеха римските орли. От пясъните на... до пустините на... от

Надменността на Картаген бе за винаги сломена. Персите се бяха спотайили в своите далечни ле ловища. Леденият Танаис сочеше границата на човешките обиталища. От Британия до Иберия, от Антиохия и Египет до Илион ... се вееха гривите на ~~племето~~ ^{на легионерските капитани}. Рим бе силен и могъщ. Непоклатим Той даваше на световните племена закрила и пътища, съд и правда, хляб и ред.

Но когато има ~~и Аврелия~~ ^{и Аврелия} ~~хората искаха и Аврелия~~ ^{хората искаха и Аврелия} ~~когато се налага~~ ^{когато се налага} ~~с сурова законност реда, хората искаха~~ ^{с сурова законност реда, хората искаха} ~~свобода~~ ^{свобода} ~~а като им дадеше властта~~ ^{а като им дадеше властта} ~~свобода, тогава нямаше пък ред и никой не знаеше кое е редно, кое е право, кое е непозволено. Всеки си създаваше свой закон и своя вяра и тогава възникваше първоначалният хаос. А всеки властник искаше да продължи живота на това, което трябваше да загине поради вечните природни закони, защото след зрелостта идеше старост, а после смърт. И всеки диреше разковниче, което да закрепши обреченото за загиване. Ала напразно. Младото кълнеше вече, като съз сем слаба тревичка, но то носеше в себе си непобедима сила. Силата на живота, който вечно отново се ражда. И това ~~худож~~ ^{худож} караше хората да постръпват като пред чудо и му се кланяха.~~

/описание на тържествата за Исис Митра Дионис и пр./

/Но когато редът се превърнеше в самочастие и насилие тогава народите проливаха кръвта си за свободата. Ала когато свободата станеше безредие и безначалие, народите кадуваха за Управника. Тъй се сменя Сула с Цезар, Дария с... Аменофис с ...

Белика. Спире!